

ØVN

Eivør Pálsdóttir, Jens Marni Hansen, Stanley Samuelson og DJ Afrokid spæla leygarkvøldið kl. 21.00 á **Lions & Barrels** á Øster Allé 46.

Toppdystur verður millum kvinnuliðini hjá VB og Stjørnuni sunnudagin kl. 15.00. Liðini kappast um at sleppa í FM **finaluna í kvinnuhóndbólti**.

Føðingar

Farvæl Zacharis Dam

18. februar fingi Oddvá og Robert Thomsen, Porkeri, ein son. Hann var 56 cm langur og vigaði 3970 gr. Á myndini situr 4 ára gamli Símun við lítla beigggjanum.

19. februar fingi Andreas Poulsen, Norðoyri og Annika Jacobsen, Tórshavn, ein son. Hann var 50 cm langur og vigaði 2590 gr.

26. februar fingi Marna Anthoniussen og Niels Joensen, Fuglafirði, ein son. Hann vigaði 3450 gr og var 52 cm langur.

15. februar fingi Elisabeth Joensen, Porkeri, og Andras Hammer, Elduvík, ein son. Hann var 53 cm langur og vigaði 3800 gr.

Ein tungan og illfýsnan november dag, komu sorgarboðini um at Zacharis ikki var millum okkum longur, hann var farin um deyðans portur.

Ein rødd er tagnað. Tá man fær boð, at ein vinur er farin, steðgar alt upp eina løtu, og tankar koma til ein, ið ein ikki hugsar so nógv um í tí dagliga, hesaferð tankar um ein góðan vin, ið man ongantið skal síggja aftur her á fold.

Ja, lívið er undarligt, og deyðin hevur sína orsök, men at tað skuldi verða seinastu ferð eg sá teg, bert 3 tímar áðrenn tú valdi at fara hiðani, varnaðist meg ikki. Men vit fingi sagt pent farvæl báðir, og tað eri eg takksamur fyri.

Tú var ein ókúgaður optimist, sum valdi at ganga plankan út – og tað gjørdi tú!! – tí einki er ógjørligt fyri tann, ið ber vónina í hjartanum – ein sjáldsom typa

At so lívið ikki altíð lagar seg, sum ein ynskir, er nakað annað. Nógvir snávingarsteinar eru á leiðini, og mangan er tað tungt at reisa seg aftur. Komi at hugsa við takksemi á tann møguleika eg fekk, at koma at kenna teg, og hevur tú ríkað manga kvinnu og mann her á fold. Tín verumáti var nakað heilt serligt, tú var ein orginalur – bert ein av slagnum, takk skal tú hava fyri tað. Har tú var, var tú miðpunkt – ikki tí, tú altíð vildi tað soleiðis – men soleiðis var tað nú bara einaferð Zacharis.

Og gávumildur var tú sum fáur, aldrin lá tín partur eftir – nei tú, tað var heldur øvugt, men soleiðis var tú bara. Kom man inn á gólv hjá tær, var tú altíð blíður, hjartagóður og fyrikomandi. Tú var ongantið tómhentur, og átti altíð okkurt gott undir góman, ja har tú var, var sál undir lon – um tað so var í einum neysti ella undir stórarí lon.

At tú var av dugnaligastu skiparum, prógvar søgan eisini. Eg minnst eitt brot úr ÚF, har sagt var frá rokfiskiskapi hjá Fame. Ja, tað er nokk ikki langt frá, at tað var tín fyrsti túrur sum skipari. Tit vóru á rækjuveiðu við Svalbard,

saman við nógvum øðrum skipum. Ísur kom á tykkum, og allur flotin rýmdi suður eftir, undan ísi. Men ikki Fame. Tit valdu at fara norður eftir – ja heilt norður á 81 – og var tað óhoyrt. Tit fyltu skipið, við stórum og góðum rækjum eftir fáum døgum, og settu rekord sølu, og ein nýggj søga varð skrivað, visti Útvarpið at siga frá.

At tú ikki var so birgur longur, var eingin loyna. Sál-in var troytt og likamið viknað, og ynskti mest av øllum at fáa frið. Men sjálvt um tú var viknaður, og sálin troytt, so var ondin frísk. Tú var sera áhugaður at tosa við og visti altíð okkurt, ið vert var at hugsa um. Men ongantið hoyrði eg teg siga ljótt upp á ryggin á nøkrum menniskja. At tú so kundi verða eitt sindur bondskur face to face var nakað annað

Og skaldagávur hevði tú eisini, og mangan var tað hugaligt at lesa tað tú skrivaði, og mong góð yrking er skrivað úr tínari hond. At lesa tínar yrkingar vekjur

eins og flisar av viði stokka eg síggi ímillum gløs og vín hvussu kann eg tínum hjarta røkka. Tí mín kensla er ei mítt vit og mítt lív tað er mítt forum og tað er uttan lit. Ein hiti av kulda eitt orð uttan ljóð svarið tað dulda sálin var móð Eg leggi nú frá mær lutin til leika kenni meg sjálvan fari út at reika. Tí mín kensla er ei mítt vit og mítt lív tað er mítt forum og tað er uttan lit.

ZD

Hendan yrking var ognað unnustu tíni Elisabeth.

Tann stóri skari, ið fylgdi tær til hvíldar, bloytur og fjálgar mangt hjarta, men í slíkum støðum eru orð fátøk og hjálparleys, men ein stór gleði í sorgini, var at síggja tann stóra mannaskara, ið ynskti at siga tær so vakurt farvæl, Zacharis Dam.

Eg fari her við at lýsa frið yvir minni um Zacharis Dam – ein trúgvur og góður vinur er farin, og harrin fylgir tær víðari á tíni leið.

Sakaris

Bringa mín.
Bringa mín knýttist av tokka til tín

TØKK

Hjartaliga tøkk fyrí sýnda samkenslu, tá okkara kæra móður, omma, langomma.

Anna Nielsen
Tórshavn

andaðist og varð jarðað.

Ein hjartans tøkk til prestin Sonju Klein, berarar og sangarar. Tøkk fyrí blómur og kransar.

Ein serstøk tøkk fer til Lágargarð, fyrí góða umsorgan ta tíð hon var har.

Vegna tey avvarðandi
Olga og Finnbogi